

แบ่งปัน ได้ไหม?

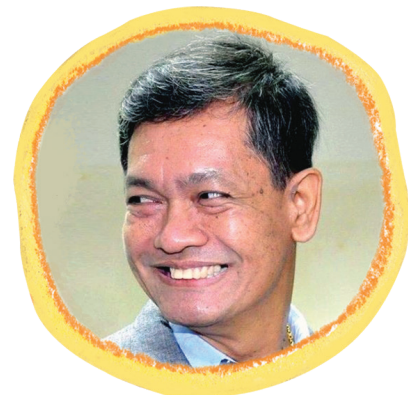
คำนิยม

หนังสือภาพสำหรับเด็กชุดนี้มีชื่อชุดว่า “ธรรมดีที่พ่อสอน” สร้างสรรค์โดย นางสาวณัฐดา กิตติคุณเดชา ซึ่งเป็นทั้งผู้เขียนเรื่องและวาดภาพประกอบ หนังสือภาพชุดนี้มีแนวคิดรวบยอดหลากหลาย 10 หัวข้อ ได้แก่ การมีวินัย ความซื่อสัตย์ ความประหยัด ความขยัน ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความมีน้ำใจไม่เห็นแก่ตัว ความกตัญญู ความรับผิดชอบ ความอดทน และจิตอาสา อันจักนับได้ว่าแนวความคิดรวบยอดของหนังสือที่ใช้ปลูกฝังในเด็กชุดนี้มีคุณค่ามากพร้อมที่จะก่อให้เกิดคุณภาพและประโยชน์ต่อเด็กโดยตรงในการดำเนินชีวิต จึงขอเชิญชวนและแนะนำผู้ปกครอง คุณครู พี่เลี้ยงเด็ก นำหนังสือชุดนี้ให้เด็กได้อ่าน หรืออ่านให้เด็กฟัง

การมอบสิ่งที่มีคุณภาพและคุณค่าให้แก่เด็กโดยเฉพาะหนังสือภาพสำหรับเด็กที่ดี เป็นของขวัญที่เหมาะสมที่สุด เนื่องด้วยเด็กได้อ่าน ได้ฟัง เด็กจะสนุก พบความสุข ได้รับความอบอุ่น และการปลูกฝังคุณค่าด้านคุณธรรมจริยธรรม จากเนื้อหาของหนังสือ

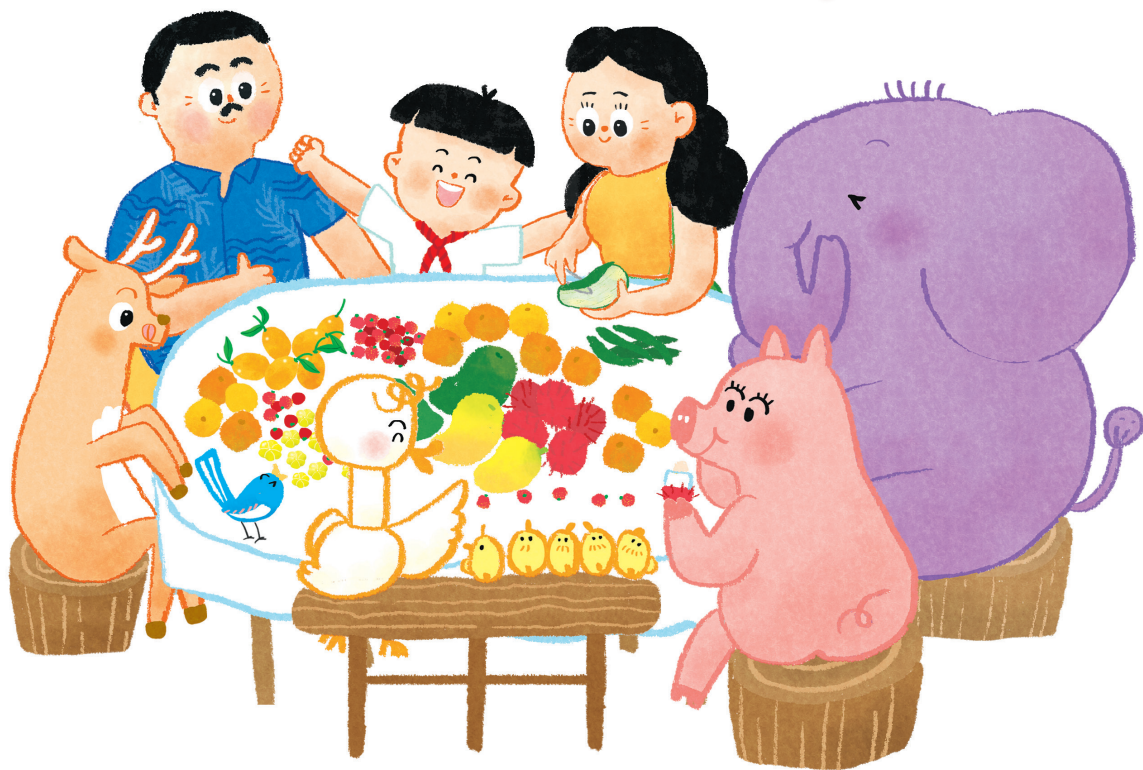
การส่งเสริมการอ่านในเด็ก เริ่มต้นด้วยหนังสือภาพ จักทำให้เด็กซึมซับความดี ความงาม และความรัก อีกทั้งก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงคือการอ่านหนังสือแตกฉานในเด็กเอง ซึ่งนี่คือจุดเริ่มต้นของนิสัยรักการอ่าน ว่ากันว่าชาติใดเมืองใดให้ความสำคัญกับการอ่าน ชาตินั้นเมืองนั้น จะเจริญด้วยสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ตลอดจนถึงศิลปะและวัฒนธรรม

การพัฒนาศักยภาพของสมองและจิตใจส่งผลโดยตรงต่อความคิดและอารมณ์ หนังสือภาพสำหรับเด็กคือสิ่งที่ใช่ในสิ่งที่ต้องการพัฒนาให้กับเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด EF (Executive Functions) อันจะบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์แห่งชีวิต

รองศาสตราจารย์เกริก ยุ้นพันธ์
สาขาวรรณกรรมสำหรับเด็ก คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบ่งปัน ได้ไหม?

เรื่องและภาพ
ณัฐรดา กิตติคุณเดชา

วันหนึ่งคุณตาใส่ผลไม้
ตอบแทนน้ำใจที่มาช่วยงาน

อ๋นดาก็ก้มดูผลไม้หลายหลาก
พ่อแม่ได้กินจะต้องสุขใจ

เต็มตะกร้าใหญ่มอบให้แก่หลาน
อ๋นดาชื่นบานยิ้มเป็นขอบคุณ

น่ากินมากมากลูกเล็กลูกใหญ่
เอ๊ะ! มีผลไม้เท่าไร ไหนลองนับดู

ระหว่างกลับบ้าน ลูกนกกระจิบ ร้องจิบ จิบ จิบ ตามเสียงสดใส
ผลไม้มากมายนี้เป็นของใคร แบ่งฉันได้ไหมช่างแสนน่ารัก

อันดามีลูกตะขบผลน้อย
จึงแบ่งตะขบให้นกน้อยไป

รสหวานอร่อยกินแล้วชื่นใจ
เอ๊ะ! เหลือผลไม้เท่าไร ไหนลองนับดู

สักพักเจอหมูกำลังนอนเล่น
ในตะกร้านั่นเธอใส่อะไร

อยู่ในโคลนเลนแสนสบายใจ
แบ่งฉันได้ไหมหมูหิวจังเลย

อันดาจึงหยิบผลไม้ลูกหนึ่ง
ฉันทิ้งมะเฟืองสีเหลืองถูกใจ

หมูน้อยตะลึงไม่เคยเห็นที่ไหน
เอ๊ะ! เหลือผลไม้เท่าไร ไหนลองนับดู

